

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca

WEB: WWW.VOVIWEB.ORG

Số 461

ngày 09 tháng 5 năm 2004

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Sống Động

*Sống động hiểu được nguyên lý tốt
Giải tỏa phiền ưu chẳng phập phồng
Khai triển chứng minh thông đạo pháp
Thành tâm tu luyện chuyển thông hoà*

Kính bái,

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 29/02/04 đến 06/03/04

Copyright 2004 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Thực hiện thế nào mới đúng ?
- 2) Thực hành chơn pháp có thể quán thông không?
- 3) Chuyện gì đáng quý trọng nhất?
- 4) Làm sao giải quyết được sự rắc rối của nội tâm?
- 5) Tại sao tâm thức bị bực bội?
- 6) Uất khí là cái gì?
- 7) Am thâm giận hờn tạo uất khí là sao?

<p>1) Perth, 29/02/04 <i>Hỏi: Thực hiện thế nào mới đúng ?</i></p> <p>Đáp: Thừa hành pháp nhập định, hoà hợp với chấn động của càn khôn vũ trụ mới là đúng.</p> <p>Kệ: <i>Thực hành nhập định hướng tâm linh Quý tướng Trời cao tự cứu mình Uyển chuyển thực hành không dấy động Thật tâm tiến hoá chẳng sai lầm</i></p>	<p>2) Gold Coast, 1/3/05 <i>Hỏi: Thực hành chơn pháp có thể quán thông không?</i></p> <p>Đáp: Thừa thực hành chơn pháp sẽ có cơ hội quán thông</p> <p>Kệ: <i>Thực hành chơn pháp sẽ chuyên cần Chơn pháp hành thông tự tiến lần Qui hội tình người xây dựng tiến Thực thi chơn pháp tự phân lần</i></p>
<p>3) Gold Coast, 2/3/05 <i>Hỏi: Chuyện gì đáng quý trọng nhất?</i></p> <p>Đáp: Thừa hành pháp là đáng quý trọng nhất.</p> <p>Kệ: <i>Hành pháp giải tiến triển giới diện Quý thương Trời Phật tự tâm hiền Cảm minh Trời Phật cảm giao liền Khai triển muôn chiều tự cảm yên</i></p>	<p>4) Gold Coast, 3/3/05 <i>Hỏi: Làm sao giải quyết được sự rắc rối của nội tâm?</i></p> <p>Đáp: Thừa muốn giải quyết được sự rắc rối của nội tâm thì phải thực thi chánh pháp và hiểu chính mình nhiều hơn.</p> <p>Kệ: <i>Nới rộng trí tuệ phân minh đạo Bình tâm học hỏi tự thân vào Không ngừng tiến hoá từ quang cao Chuyển hoá không ngừng trí ước ao</i></p>
<p>5) Cairns, 4/3/05 <i>Hỏi: Tại sao tâm thức bị bực bội?</i></p> <p>Đáp: Thừa bực bội tại vì sự uất khí quá nhiều</p> <p>Kệ: <i>Uất khí bực bội không được thông Tâm không yên ổn phải phân tông Phân tâm động loạn tạo đường rối Không giải không hành chuyển bất thông.</i></p>	<p>6) Cairns, 5/3/04 <i>Hỏi: Uất khí là cái gì?</i></p> <p>Đáp: Thừa uất khí là giận mà không nói ra.</p> <p>Kệ: <i>Uất khí bực bội nơi trí tâm Thở than động loạn tự âm thầm Trí tâm bất ổn gieo duyên động Tạo loạn chính mình giải bất thông</i></p>
<p>7) Cairns, 6/3/04 <i>Hỏi: Âm thầm giận hờn tạo uất khí là sao?</i></p> <p>Đáp: Tức giận mà không chịu nói ra</p> <p>Kệ: <i>Uất khí lâu ngày tạo bực bội Không lưu ý việc tối cần tiến Mê lầm động loạn khó an yên Uyển chuyển sai lầm tạo bất an</i></p>	

THƯ TỪ LAI VẮNG

Con có đưa em tên TH, nhà có thờ kính Vô Vi. Nay vì lý do thiếu cảnh giác đã bị người khách đến nhà làm điều thất lễ ô uế trước Kính Vô Vi.

Xin Thầy chỉ bảo cho em con phải chuộc lỗi thế nào để thờ kính Vô Vi cho tốt.

Xin cảm ơn Thầy

=====

M con,

Hành động thất lễ trước kính VôVi, là những phần hồn đó vừa tiến hoá, chưa hiểu được nguyên lý của Trời Đất, nó sẽ ngộ Nạn nhiều hơn ở Tương lai. Vậy con nên dựng kiến mới, và phải hiểu rõ nguyên điển của Thượng Đế đang ân chiếu. Rất cần lễ độ trước kính Vô Vi, không làm những điều thất lễ xúc sanh nữa, và chủ Nhà phải làm một lễ dựng kiến mới, vào trưa mùng một hay rằm, gồm có ngũ quả, bông trắng, và thành tâm tưởng đến Quan Thánh Đế Quân hộ độ cho gia cang bình an và tu hành đắc đạo. Xá ba xá.

Lương sĩ Hằng

Vĩ Kiên

Báo cáo về in DVD Phương pháp công phu

Vì nhu cầu phổ biến PLVV đến mọi nơi nhất là giới trẻ, Hội Ái hữu Vô Vi Canada phối hợp cùng VôVi Multimedia Communication sẽ in ấn tổng 1000 DVD phương pháp công phu Thầy giảng tiếng việt và phụ đề Pháp hoặc Anh.

Nếu địa phương hay quý bạn đạo nào cần thêm xin cho chúng tôi biết nhu cầu mỗi nơi nếu cần sẽ in thêm.

Mọi sự phát tâm ủng hộ quỹ này xin gửi về HAH VôVi Canada và tất cả số tiền còn dư sau khi trả chi phí chúng tôi sẽ gửi vào quỹ Thiên Ca 2004 vì cũng cùng mục đích phổ biến PLVV.

Kính thơ

Phan Cao Thang – email : aphancao@videotron.ca

Ngân phiếu xin đề VoVi Association of Canada và gửi về :

7021 Louis-Hebert St #1C Lasalle Quebec H8N3E9 Canada

Xin thành thật cảm ơn quý bạn đạo

Phan Cao Thang

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

---

1) Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho thân phụ đạo hữu Phan Cao Thăng (Montréal) là Dr Phan Cao Tế, sanh ngày 21/08/1929, mất ngày 03 tháng 5 năm 2004 tại Caen (Pháp quốc) vào lúc 7 :00 AM, hưởng thọ 75 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo

2) Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho linh hồn cụ bà Nguyễn Thị Tú, là thân mẫu của bạn đạo Nguyễn Phú Hải, vừa từ trần vào ngày 3 tháng 5 năm 2004 tại Arlington, Texas, hưởng thọ 83 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo.

BCH Hội AHVV Dallas/ Ft. Worth kính báo

THƠ

PHẬT VĨ KIÊN

Một lòng kính Phật Vĩ Kiên
Vĩ Kiên gương sáng diệu hiền dễ thương
Thương Thầy thiên suốt đêm trường
Thương Thầy đã chỉ dẫn đường mọi nơi
Quên mình gần suốt cuộc đời
Chỉ đường dẫn chúng về Trời sống yên
Chỉ cho ai nấy biết Thiên
Lo tu đặng giải nỗi phiền nội tâm
Có tu mới thấy lỗi lầm
Tự mình sửa đổi để tâm hướng đi
Biết đời là bãi trường thi
Mình tu, thấy hiểu có chi buồn phiền
Rán lo tạo phước làm hiền
Tình thương ban rải khắp miền trần gian
Tu hành hưởng phước Trời ban
Của tiền vật chất thế gian không lành
Biết tu tạo phước để dành
Lo chi không được trở thành hiền hơn
Thương yêu Thầy dạy thiệt hơn
Nhớ luôn tha thứ giận hờn không nên
Giữ tâm thanh tịnh tiến lên
Công phu công quả tạo nền mai sau
Công trình lập hạnh thanh cao
Giúp mình tháo gỡ biết bao nhọc nhằn
Nhờ tu biết lỗi ăn năn
Giữ tâm trong sạch khó khăn không màng
Thầy yêu chỉ dạy rõ ràng
Từ bi giúp kẻ vô vàn khổ đau
Mọi người xin hãy thương nhau
Để cùng tu sửa đời trau tâm hồn
Nhờ Thiên mới mở trí khôn
Khai thông cửu khiếu, dẫn hồn đi lên
Rán mà lập hạnh cho bền
Ngày sau được sống gần bên Cha Trời

Nhất Bình (T/V TLTC)

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

PHÁP chỉ cho người rõ lối đi
LÝ ấy hiểu thông rạn cố ghi
VÔ thuộc về không, không lại có
VI diệu hiện bày sẽ chứng tri
KHOA tỏa sáng ngời trong vũ trụ
HQC hỏi càn khôn chẳng khó gì
HUYỀN diệu xưa nay nào hay biết
BÍ pháp rõ bày chẳng còn nghi
PHẬT hiện độ sanh ngày mãn cuộc
PHÁP mâu điểm rõ cảnh trường thi

VN ngày 7/3/04

Thanh Sử (T/V TLTC)

=====

On Thầy

Tình Thầy dang rộng khắp Năm Châu
Lời giảng Thầy trao rất nhiệm mầu
Khuyến nhủ tu hành không vọng động
Lo tu lo tiến chớ vọng cầu
Vọng cầu loạn động gây thêm khổ
Gia cang bất ổn khổ chính mình
Nên nhớ Lời Thầy thương khuyên bảo
Quyết chí lo tu giải nghiệp mình

Ngọc Tấn

=====

VUI TU

Người đời tạo lắm trò chơi
Để cho giải trí nhất thời mà thôi
Vui qua rồi sẽ buồn trôi
Chỉ vài ba bữa để rồi cũng quên
Cái vui nào giữ cho bền
Nội tâm thanh tịnh tạo nền thăng hoa
Thật vui chỉ niệm Di Đà
Đêm ngày hành pháp đặng mà được vui
Mình tu vui đạo thấm mùi
Công phu lập hạnh rèn trui bên thiền
Người tu nhờ có thiện duyên
Có Vô Vi pháp cần chuyên mỗi ngày
Gắng tu để thấy mình sai
Biết sai liền phải sửa ngay đợi gì

Càng tu thực hiện từ bi
Thương yêu tha thứ có chi buồn phiền
Người tu ai nấy cũng hiền
Thâm tình của báu có tiền khó mua
Hòa vui bỏ sự hơn thua
Sửa mình trong sạch lập chùa nơi tâm
Vào tu vui thật khó tâm
Càng hành thêm sáng lỗi lầm bỏ qua
Mỗi lần trì niệm danh Cha
Niềm vui tràn ngập lia xa trần đời
Mãi vui tu để về Trời
Vừa lòng thương nhớ Cha chờ Mẹ trông.
Hiếu trung nay đã làm xong
Là ngày sum họp cộng đồng vô vi
Thanh Sĩ 7/03/04 (TVTLTC)

=====
ĐI SINGAPORE

Có tiền mua vé đi Sing.
Thăm Thầy, lạy Phật hưởng thanh điển lành
Cũng là mỹ ý tâm thành
Đường tu dễ dài tiến nhanh hơn người
Dịp may tu tiến bằng mười (!?)
Ấy là phước báu cho người thiện tâm
Không tiền ta vẫn âm thầm
Nấu nung ý chí tu tâm theo Thầy
Niệm Phật trụ điển hằng ngày
Dồi dào điển lực thăm Thầy mỗi đêm
Khởi lo mua vé đi Sing.
Ta về ngậm miệng khép mình ráng tu
Ngày đêm cố gắng công phu

Phật Trời hỗ trợ chân tu thiện lành
Tịnh tâm gom tụ điển thanh
Đỉnh đầu chói sáng xuất hành đi lên
Vui mừng dành lễ Bê Trên
Gặp Thầy gặp Tổ đáp đền ơn sâu
Đền ơn Bác Sáu hôm nào
Tận tình dạy đạo biết bao thâm tình
Hôm nay cách biệt tử sanh
Lòng ta vẫn nhớ rành rành Bác yêu
Bác người đạo đức cao siêu
Nhẹ nhàng thanh thoát muôn điều đạt thông
Thương yêu tỏa khắp, tình nồng
Bác là gương sáng tu tâm đạt thành.
Cha, Thầy tận độ ai bằng
Thương Thầy ta quyết tiến thẳng theo Thầy
Nhất tâm tu tiến đêm ngày
Nhất định ta được gặp Thầy trong ta
Điển tâm qui hội cùng Cha
Thỏa lòng con trẻ đậm đà lòng son
Bạn nào quyết chí keo sơn
Cùng ta tu luyện chỉ sờn khó khăn
Nghèo mà thanh bạch thường hằng
Giữ lòng tu tịnh chẳng màng lợi danh
Không tiền ta vẫn đi Sing.
Đi trong tâm thức vượt mình lên cao.
Thanh Đa, 03-05-2004
TU ÉCH.

BẠN ĐẠO VIẾT

GIÁC NGỘ

Trên con đường tu học thì nó dài đằng đẵng mà người ta còn gọi là con đường thiên lý. Con đường thiên lý là con đường trở về thiên quốc nơi đấng Cha lành đang ngự. Nơi đó ngày và đêm Ngài mong mỏi các con Ngài thức tâm tu học mà quay về nguồn cội. Trên con đường hành hương xa xăm diệu như thế con của Ngài vất vả tìm về con đường chân lý mà Ngài đã chỉ dạy. Tùy theo tâm thức của mỗi linh căn xuống thế học hỏi để thức tâm. Hai chữ ” Thức Tâm ” nghe qua thì nó thông thường lắm, chứ thật sự chữ thức tâm rất quan trọng cho hành giả tu Vô Vi. Thức tâm là trong khổ nạn, có nghĩa là mình thấu triệt được sự sai lầm của chính mình. Để mà từ đó mình cố gắng vun bồi sự quyết tâm tu học của mình, để tìm ra một cái gì sáng sửa hơn.

Từ những cái thức tâm sai lầm những hành động của mình, nhận thức nó là tối quan trọng để mình sửa tiến trên con đường tu học. Thì mình mới thực sự dần thân sửa tiến, đang trên con đường sửa tiến thì mình sẽ từ từ ” Ngộ ” trong nhiều cảnh, nhiều màn để mà thức tâm trong hiện thực đời sống hằng ngày.

Ngộ là gì ? Mình sẽ ngộ nhiều cảnh, nhiều màn khác nhau trong lúc thiền định, đi đứng nằm ngồi, trong giấc ngủ trong việc làm nói chung trong đời sống hằng ngày 24/24. Tại sao mà phải 24/24 vì bề trên Phật Trời ân độ cho chúng ta từng li từng tí, cũng giống như mình thương con mình 24/24. Cảnh giới mình khai ngộ và chứng

minh bằng sự hiểu biết và thấy bằng con mắt thiệt của mình mà nói lại cảnh giới này cảnh giới nọ, là nó phải đi qua như vậy bằng sự hành, hiểu, biết, thấy và chứng ngộ.

Cũng có nhiều người tu mà thấy được cảnh này cảnh kia tưởng rằng mình ngộ trong lúc hành thiền hoặc là mộng寐 rồi nói ra cho người khác cũng tu mà không được thấy cảnh đó rồi cả hai lầm lẫn tưởng rằng cảnh giống như là phim ảnh. Cảnh đó cũng có trong giới tu thiền là nhắc nhở chúng ta tu thôi, duyên tiền kiếp có tu nên nay tu là thấy cảnh này cảnh nọ. Cảnh như vậy là cảnh giả mà người ta gọi đó là tề luân hư cảnh.

Cảnh giới mà mình chứng ngộ là cái cảnh ngay trước mặt chúng ta như tôi đã trình bày ở trên, mình tu mà thật tâm từ bỏ nghiệp tâm thì mình sẽ từ từ chứng ngộ từ cảnh hiện thực trước mắt chúng ta qua hành động tư tưởng cũng như trong lúc ngủ và hành thiền. Dần dần rồi mình mới quen đi cảnh giới mà mình mới vào tu thiền không biết không nghe và không thấy. Chỉ nghe qua những bạn tu trước thấy cái này cái kia nói ra làm cho mình xôn xao. Họ thấy là họ thấy cái của họ chứ không phải cái của mình, cái của mình nó khác hơn cái của họ, bởi vì tiền kiếp của mỗi người khác nhau. Tiền kiếp là kiếp hồi xưa kiếp trước đó.

Mình tu một thời gian rồi, mình phải chịu nguy nan khổ nạn trên con đường tu như các vị đi trước họ đã kể trong quá trình tu học: như là chuyện Quan Âm Thị Kính, chuyện Mục Kiền Liên, chuyện Đức Chúa bị hàm oan, Đức Phật bị chưởi mắng v.v.v. Mình phải trải qua như các vị đó lần hồi thì từ từ rồi mình mới thức tâm và hiểu biết qua cõi huyền bí mà mình không hay là mình hiểu biết như vậy. Cái sự hiểu biết cái cõi huyền bí mắt phàm không thể thấy và so sánh được. Tu tới đây từ từ mình sẽ gột bỏ cái tâm phàm của mình để hiểu, biết và thấy cái huyền bí của chư Phật. Mà chính hành giả tự thực hành và tự kiểm chứng lấy, chứ mình không có nghe ai nói. Chính mình nói bằng chứng lương tâm lương tri và lương năng của mình thì nó hiệu quả hơn trong mỗi hoàn cảnh khác biệt nhau.

Mình sẽ dần bước và tiếp tục ngộ đạo trong nhiều cảnh giới khác nhau như là: Hạt cát, trái cam nó đã đúc kết cả càn khôn vũ trụ mà hình thành một hạt cát hay là trái cam. Trước khi mà thành hạt cát, thì nó là một thứ cặn bã của thanh quang từ bên trên rơi vào không gian. Trong không gian nhờ sự tôi luyện của càn khôn vũ trụ trong hai cực nóng và lạnh, rồi biến thể thành bụi, thành cát, thành đất, thành cây cỏ, thành thú, thành con người, rồi con người sẽ biến thành Thần, Thánh, Tiên, Phật và Tiểu Linh Quang.

Trong thời gian tu học như thế này thì mình sẽ tiếp tục ngộ từ cái hồn con thú, cái sự tiến hóa của cái cây, rồi mình sẽ chứng ngộ được trong cảnh địa ngục trước khi chết con người ta phải bị đọa đầy làm sao rồi sau khi chết cái hồn nó sẽ đi về đâu. Rồi hiện tại như bây giờ cảnh giới nhơn gian con người ta phải sống làm gì cho trọn đạo. Trong thời gian này là chúng ta đang làm, đang học đạo làm người để mà tiến về thiên đạo, thiên giới để học đạo ở bên trên mà ngộ đạo.

Học đạo ở bên trên nó mới siêu hơn, thượng giới mà. Nói tới đây thì người chưa tu, chưa hành làm sao mà hiểu. Vậy chứ Đức Phật Thích Ca, Đức Chúa, các Ngài đó học đạo ở đâu. Có phải từ bên trên thượng giới không. Học trong kinh vô tự thí dụ như cái câu này tự trong tâm tôi viết ra : ” Trong không mà chẳng thấy gì . Nhưng mà hiểu biết từ từ thấy luôn ”. Mình phải vượt qua nhiều thứ cảnh đời trắc trở rồi mình mới hiểu đạo là từ trong tâm thức chứng nhận, chứng ngộ. Chứ đừng có nghe người khác nói mà tưởng tượng như là cảnh này cảnh nọ như là trong phim là không có đúng.

Chẳng hạn tu một thời gian cũng lâu lắm rồi tôi mới ngộ cái cảnh như Thầy giảng như vậy nè : Hạt bụi là mình thấy nó dơ dáy, nhiều người khinh thị nó. Nhưng tôi ngộ lại cái khác, nó là hạt bụi thiệt nhưng mình phải nhịn nhục nó, mình không được khinh thị hay bôi bác hạt bụi dơ dáy đó. Vì hạt bụi đó nó đem lại nguồn sống cho mình. Mình từ nó mà ra, bởi vì nó là hóa thân là cặn bã của thanh quang, nó che chở cho ta, nó nuôi sống ta và hạt bụi dơ dáy đó cũng là chính Mẹ của chúng ta mà mình không hay biết. Không tin thì sau này ai cũng chết và ai cũng nói cát bụi sinh ra ta và ta cũng sẽ trở về với cát bụi. Đó đúng hôn!

Hạt bụi là cặn bã của thanh quang từ bên trên rơi xuống trần gian, chưa thành bụi nó chính là nguyên tử năng lẫn lộn trong không khí. Mà khoa học đã chụp hình được mà khoa học chưa biết nó phát nguồn từ đâu và trái đất này hình thành cũng từ nó. Khoa học chưa biết trái đất này cấu trúc làm sao. Chỉ có tâm linh dẫn chứng nó siêu việt hơn. Hạt bụi nó chính là nguyên tử năng, là siêu vi trùng là nhờ sự âm dương chuyển hóa mà con người ta từ gốc gác đó mà ra.

Kết tinh của nhiều hạt bụi trở thành một trái đất khổng lồ có đúng không. Tất cả những gì trên thế gian là do trái đất chiết ra, có phải nguồn sống hiện tại của chúng ta bây giờ là nhờ hạt bụi dơ dáy đó không. Thế nên hiểu được đạo rồi thì người ta không dám khinh thị hạt bụi nó là vậy.

Nhờ cái sự tôi nhịn nhục hạt bụi dơ dáy đó mà tôi đã ngộ được đạo từ cái chỗ thối tha dơ dáy như là hạt bụi mà viết ra những lời siêu lý như trên. Những lời siêu lý bên trên mà tôi đã viết, ai đã dạy cho tôi. Đâu có Thầy nào kèm dạy tôi đâu, có phải từ bên trên thượng giới không. Những cái sự hiểu biết bên trên này, thế gian không có Thầy dạy. Chỉ có cõi Vô Vi mới truyền nổi thôi, học trong kinh vô tự là do Thầy vô tự chân kinh truyền.

Nhờ mình nhịn nhục hạt bụi mà mình ngộ được cái cảnh huyền vi bên trên. Thì mình ngộ được Mẹ của mình nhịn nhục biết chừng nào mà còn bị chà đạp và bị chửi mắng là dơ dáy. Nhưng mà người vẫn nhịn nhục còn Cha của mình cũng đại nhân như Mẹ mà thôi cứ tận độ cho mình từ li từ tí. Mình buồn thì ổng buồn, mình vui thì ổng vui, sao mà ổng không biết. Ổng là cái nguyên khí điển mà mình hít thở hằng ngày đây nè. Có khi mình dư thừa, mình không biết mà xài quá lố là nói tầm bậy là tưởng mình nói đúng. Nói cho hết nguyên khí luôn, có người nói nhiều quá chết tức luôn là vậy.

Cũng nhờ cái sự mình ngộ được cái cảnh tầm thường như là hạt bụi, rồi cái giác quan mình nó hiểu được chiều sâu của đạo lý ở bên trên mà nói ra đức tính của Cha Trời, Mẹ Đất mình là đại nhân mà mình gìn giữ cái nguyên khí đó mà tu và nói lại cái chữ ngộ là sao và cái chữ cảnh là gì, cho người tu đừng có lầm cảnh như là phim.

Giác ngộ là mới chứng được quả vị đại thừa thôi, rồi cũng còn phải tu nữa cho đến cảnh hư không đại định. Thấy được cảnh là ta và ta cũng là cảnh thì mới đạt.

GIÁC NGỘ

Người tu thì chẳng vọng cầu
Cứ hành hành triển ngày ngày qua mau
Vượt qua bao cảnh gian lao
Người tu chẳng nghĩ ta tu được gì
Tu rồi thì hưởng tâm tu
Con đường trắc uẩn không hề gian nguy
Tu thì chẳng kể công tu
Làm thình im lặng mà nghe lý Thầy
Lý Thầy chỉ bảo rành rành
Thường xuyên áp dụng mỗi ngày qua mau
Thâm tu thâm tiến không hay
Nghe lời Thầy dạy từng câu nói rằng
Cả muôn ức ức con người
Chưa nghe qua được học bài nhịn nhau
Nhịn là thực hiện tối đa
Nhục luôn thể diện mới là độ tha
Thì ra nhịn nhục giác tha
Ngộ luôn đức tin của Ngài Thiên Tôn
Điển tâm nhịn nhục siêu phàm
Giác là thấu hiểu rõ ràng phân minh
Ngộ là tự đạt nẻo đường vui hay

Kính bái

Lê Thành Lợi

Đan Mạch, ngày, 12-06-2002